

Index in Lib. Sex

Filius tamen est satis certificatus, cum solus esset, præsumpt. 70, lib. 4, num. 20, non est exheredandus, vt ecclesia in titulatur, præsumpt. 189, lib. 4, numer. 122. Intellige quo ad legitimam, non quo ad reliqua, sed male, quia de tota successione loquitur Beatus August. ibid.

Filius adoptivus, qui dicuntur, quando patri succedant, & quando faciant conditionem deficere, & quando excludant substitutum.

Filius adoptivus largè dicuntur filii, præf. 185, lib. 4, n. 22, filius adoptivus in dispositione favorabili nihil differt à legitimo, & naturali, præf. 89, lib. 4, n. 36, adoptivus dicitur filius solummodo legitimus, non autem naturalis, præf. 82, lib. 4, n. 3.

Filius adoptivus dicuntur filii sicut, & improprii, non autem verè, præsumpt. 76, lib. 4, n. 7, an & quatenus similes sint in omnibus filiis legitimis, & naturalibus, præf. 89, lib. 4, num. 32, 33, 34, & seq. vñque num. 45.

Filius adoptivus, an faciat deficere conditionem ad exclusionem substituti, præf. 85, lib. 4, n. 104.

Filius adoptivus non faciunt regulariter deficere fideicommissum, præsumpt. 78, lib. 4, n. 49, & 82, & præf. 89, cod. lib. n. 45, an & quando excludant substitutum, præf. 82, lib. 4, n. 1, 2, 8, 14, 16, 17, 18.

Filius amplectens matrem etiam profratam, præsumpt. singularis benevolentiae gratia id fecisse, præf. 17, lib. 5, n. 3.

Filius arrogati proprii accedunt ad naturam legitimatorum, quam adoptivus, præf. 82, lib. 4, n. 7.

Filius arrogatus si fuit grauatus restituere alteri, intelligitur, si sine liberis decesserit, præf. 89, lib. 4, n. 21, Et quid in adoptato, ibid. & n. 46, an excludant substitutum, & teftator dixit. Si decesserit siue filius, præf. 82, lib. 4, n. 4, & seq. Et an sit verè filius arrogatoris, sicut adoptivus adoptantis, ibid. n. 5.

Filius arrogatus in situ, cuius arrogatio appetit deinde nulla, valet nihilominus testamentum, si aliqui erat cum hæredem facturus, præf. 24, lib. 4, n. 19.

Filius constitutorum in sacris ignominiosi dicuntur, & perpetuo serui esse debent in ea ecclesia, in qua pater ministravit, & filiorum non men non obtinere, præf. 78, lib. 4, n. 47.

Filius, qui deliquerit, non præsumptur deliquisse voluntate, & consensu patris, præf. 27, lib. 5, n. 7. Ampliarunt, ibid. n. 8, 9, 10.

Filius deportari, vel damnum in metallum non consentunt positi in conditione tacita ad exclusionem substituti, præf. 89, lib. 4, n. 110, & descendentes nondum natu tempore enunciatis causis fideicommissi, quando agitur de fideicommisso, vel legato puro non præsumptur a teftatore vocati, præf. 93, lib. 4, n. 1. Et quid in fideicommisso conditionali, ibid. n. 2, & 3.

Filius dicens vxorem post mortem patris, potest obligare bona fidicommissio subiecta pro restitutione dous, & redditus ratio, præf. 190, lib. 4, n. 15.

Filius duobus eodem tempore natus, & uno partu, si certum est, quorum primus sit natus, quid si præsumendum, præf. 5, lib. 6, n. 13, & seq.

Filius duo eodem partu nati pulchritudine, & viribus raro sunt diffimiles, & quare, ibid. n. 17. Vide in verbo masculo, & femina eadem partu natis, emancipati vocati vna cum patre, quam portio ne consequuntur, præf. 18, lib. 4, n. 36.

Filius emancipatus si fuit in situ, & grauatus restituere, intelligitur, si sine liberis decesserit, præf. 79, lib. 4, n. 51.

Filius duobus eodem tempore natus, & in hæresim lapiſtuerint, iuste damnati certa pena, & quare, præf. 56, lib. 6, n. 6.

Filius familiaris existens, quasi possessione sui iuris ob actus plures a se gestos obligatur erga creditorem, cui ex causa onerofa centum promiserat, tametsi statucautum esset, quod filius non posset se obligare sine patris consensu, præsumpt. 55, lib. 6, n. 30.

Filius fratri, an & quando censemuntur vocati a teftatore.

Filius fratus, nunquid per fideicommissariā censemuntur vocati, quando teftator dixit In situ filium meum, & si decesserit sine filiis, ei substituo fratrem meum, etiisque filios, præsumpt. 71, lib. 4, num. 22, & seq. per fideicommissariam, an & quando vocati censemuntur, præf. 71, lib. 4, n. 12, & seq. vñque nu. 17, per vulgarem vocati, quando præsumuntur, præf. 71, lib. 4, n. 7, & seq. non censemuntur onere fideicommissarii grauatus, quando teftator post descendentes fratri substituisset alios alterius gradus, præf. 71, lib. 4, numer. 24. Ideam quando teftator reciprocē substituisset ipsos filios, & vel descendentes fratis sui, & post eos omnino extraneos substituisset per fideicommiss. ibid. numer. 25. Ideam quando teftator dixit substituo fratrem meum, etiisque filios, & descendentes in stirpes, & in capita inuicem, & vicissim vulgariter, & pupillariter, & per fideicommiss. ibid. n. 27.

Filius naturalis, vt dici possit, que requirantur, præsumpt. 54, lib. 6, num. 3, & 13.

Filius naturalis non dicuntur proprii filii, sed improprii, præsumpt. 78, lib. 4, num. 67.

Præsumpt. Iacobī Menochij.

Filius naturalis non est in potestate patris, præf. 89, lib. 4, n. 44. filii naturales, avic quando comprehendantur sub nomine filiorū in conditione posteriorum ad exclusionem substituti, præsumpt. 78, lib. 4, num. 1, & 2, substitutum non excludunt, quando dixit teftator, Si decesserit sine filiis legitimis, & naturalibus, præf. 78, lib. 4, num. 67, & seq. Secus si teftator dixerit. Et si haeres meus decesserit sine filiis ex legitimo matrimonio, & quo modo venientibus, quia intelligitur etiam de spurijs, ibid. num. 69, in conditione positi, an excludant ecclesiam substitutam, præf. 78, lib. 4, n. 66, an & quando faciunt deficere conditionem, quando teftator erat in dignitate positus, præf. 87, lib. 4, num. 21, 23, 30, & seq. vñque num. 40, non faciunt deficere conditionem, præf. 78, lib. 4, num. 10, & seq. Contra ibid. numer. 2, & seq. non faciunt deficere conditionem, etiam si sit in situ foemina extranea, præf. 78, lib. 4, num. 60. Secus si dicta foemina iam esset in concubinatu, ibid. num. 61, non faciunt deficere fideicommissum, quando colligitur ex teftatoris voluntate, ipsius nolle, quod dicti filii excludant substitutum, præf. 78, lib. 4, numer. 57. Ideam quando alii adiunt conjectura, de quibus vide ibid. num. 62, 63, cum multis seq. vñque ad finem.

Filius naturalis si fuit grauatus restituere alteri à patre, intelligitur si sine liberis decesserit, secus in spurijs, præf. 89, lib. 4, num. 21. Ideam in filio naturali, vel spurijs legumato instituto in totum, ibid. num. 22. Et idem in filiis suscepitis a filio ipso grauato, dum fuit in deportatione, ibid. num. 39.

Filius naturales non censemuntur rumpere fideicommissum, quâdo gravatus tempore testamenti habebat filios legitimos, & naturales, quia teftator præsumptur de illis tantum cogitasse, præf. 78, lib. 4, num. 63, & seq.

Filius naturales non censemuntur rumpere fideicommissum, quâdo gravatus tempore testamenti habebat filios legitimos, & naturales, quia teftator præsumptur de illis tantum cogitasse, præf. 78, lib. 4, num. 22.

Filius naturalis vñciam tantum ex bonis patris consequi potest, exceptis alijs filiis, præf. 48, lib. 4, n. 9. Si substitutus sit filio legitimis, & naturali, alijs filiis existentibus succedit pupillo tantum in bonis ipsius pupilli, & non in bonis patris, exceptis duabus vñcij, ibid. naturalis legitimatus, an censemuntur in conditione positus ab aucto teftatore, qui grauauit eius patrem alteri restituere, si sine liberis decesserit, si fuit legitimatus tempore conditum testamentum, præf. 89, lib. 4, num. 10, natu in libertate sine figura matrimonij regulariter non facit deficere conditionem, nec iure noto, nec iure antiquo, præf. 78, lib. 4, n. 17, & 19. Secus quo ad duas vñcias, in quibus succedit ab intestato iure Auth. ibi quandoque ex personarum qualitate facit deficere conditionem, & quomodo, præsumpt. 202, lib. 4, num. 3.

Filius naturales concepi in servitute in figura matrimonij, eod. iure succedunt, quo legitime natu in libertate, præf. 78, lib. 4, n. 28, & conditionem deficere faciunt, ibid. n. 9, 15, 18.

Filius posthumus natu in quinto, sexto, vel octavo mense, qui statim decessit, non præsumptur in conditione tacita positus ad excludendum substitutum, præf. 89, lib. 4, n. 11. Nec rumpit testamentum, ibid. Ideam quando partus est in mortuis, ibid. n. 12.

Idem in filiis, qui eti nati sunt, non tamen extant tempore mortis grauati, cum eo adhuc superflite decesserit, ibid. n. 13. præteritus, quem pater ignorabat viuere, an habeatur pro in situ, præf. 26, lib. 4, n. 21, 23, & per tot. 30, & seq.

Filius intra pubertatem defuncto matre exulta admittitur substitutus, si autem post pubertatem decessit filius, succedit mater per fideicommissariam, præf. 39, lib. 4, num. 2, spiritualis non facit deficere conditionem, si sine filiis decesserit, ad exclusionem substituti, præf. 89, lib. 4, num. 108. si fuit in situ patre spirituali, & grauatus alteri restituere non subintelligitur in eo conditio, si sine liberis decesserit, & quare, præf. 89, lib. 4, numer. 53, illegitimum quando pater relinquit aliquid quando factus erit legitimus, & capax successionis, ipsi filio statu poterit terminus intra quem se legitimari faciat, alioqui sit exclusus, præf. 95, lib. 4, num. 38. Declarata, vt ibid. Declaratur etiam locum non habere in principe, qui filio suo spurijs relinquare potest, ibid. n. 39.

Filius spurijs, quando a patre sint aleni, & quid consequantur ex bonis patris, & a quibus prohibeantur.

Filius spurijs constitutione iuris Pontifici à patribus sunt aleni, quod & iure Cesareo obseruantur, præf. 54, lib. 6, num. 9, & præf. 78, lib. 69. Et si eius iuris patris, possunt esse in iudicio, legitimam personam quo ad iudicium habere dicuntur, ibid. n. 50. spurijs, nec directe, nec indirecte consequi possunt bona patris, præsumpt. 96, lib. 4, num. 6, quod ampliatur ibid. num. 13, 14, & seq. Limitatur, nu. 33, & seq.

Filius spurijs non censemuntur prohibitus, relictum acquiretere, quando ei pater relinquit, cum legitimus, & relieti capax erit, præf. 96, lib. 4, num. 33. Secus si filius sit incestuosus, ibid. n. 34.

Fratris nomine quis comprehēdat. Et ad quā tenetur frater erga fratrem.

Fratris nomine non venit soror, præf. 84, lib. 4, n. 12. fratres ad matrem auxiliū compōsūt, videtur, præsumpt. 16, lib. 5, num. 3.

Fra-

